

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Սուրիա, արեւիկան 55 դր. ոսկեգրամ
» վեցամսեայ 30 »
Արասաման արեւիկան 3 1/2 օսյար
» վեցամսեայ 2 »
Իրազ եւ Պարսկաստան 4 1/2 »

ԵՎԻՌԱՏ

ՅԱՐԱԹ
6 ՕԳՈՍ. 1927

Հետդէ՛ «YEPRAD»

Journal Arménien
B. P. 382
ALEP — Syrie

Ա.ԶԳ. ԳՍ.Ղ.Ա.ԲԱ.ԿԱ.Ն, ԳԲԱ.ԿԱ.Ն ԵՒ ԳԻՏԱ.ԿԱ.Ն

Ա. ՏԱՐԻ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԾՆՈՒԹ ԶՈՐԵՔԵԱԲԹԻ ԵՒ ՇԱԲԱԹ ՕՐԵՐԸ

ԹԻ 10

ԻՍԲԵՆԳՐԱԿԱՆ

ՄՏԵՆԻՄ ԽՕՍԲԵՐ

ՄԵՐ ՈՒՍՈՒՅԻՉՆԵՐՈՒՆ

(Քրօն. Արամա՛մ Տէր Յակոբեանի յօդուածի արդիւն)

ԽՆԱՅԵՆԵՐ ՄԵՐ ՊԱՏԻՆ ՈՒ ԿԵԱՆՔԸ

Պէտքով եղեւնական ատենանի առջև, անդի ունեցաւ ողբացեալ Վարդապետանի դատաւարութիւնը և ամբաստանաւ Արագարեանն և իւր ընկերները դատաւարութեան 15ական տարի բանտարկութեան:

Սովորական ոճեր մը չէ՛ր Վարդապետանի սպաննութիւնը, և անոր համար է որ բոլոր անցուդարձերու, և օրինական գործողութեանց, ամէնքս հետեւեցանք հեւ ինչ և յազմունքով:

Համոզումի հակառակութեան, և ատելութեան բնականացած անզուսպ կիրքի ոճերն էր, գործուած հայ ժողովականի մը կողմէ՛, իր ժողովակիցին վրայ:

Եղեւնիս դրապատճառները խօսիլ և անոր մանրամասնութեանց անդրադառնալ հարկ չէ՛, բաւական է յիշել թէ՛ ներմտութիւն, յիսակալութիւն և ատելութիւնն էր իրական պատճառը:

Պայքարը և բաղիւստը այնքան սուր հանդամանք ստացաւ որ, ա՛յ լռեց բանականութիւնը, ինչքը անդի ատու. վայրագութեան և բարբոթած կերբը նետուեցաւ հակառակորդին վրայ և ոչնչացուց զայն:

Ժողովականի արահնի մէջ և իր ազգային պարտականութիւնը կատարելու պահուն սպաննուած հայու մը յիշատակը արժանի է յարգանքի, և հոն թափուած արեւուն պիտի պիտի իր սրբութիւնը:

Բայց այդ ոճերը ո՛չ առաջինն էր և թերեւս ո՛չ ալ վերջինը: Ունենանի, Արփիարի և Թա՛վաշանի դասն յիշատակները չի հինցան տակաւին, և Ազատեանի սպաննութիւնը Սեւանի լի մէջ, մտա օրբու ինչպէր է. դեռ չէ մոռցուած:

Մեր ազգային իրականութեան մէջ մօլի հատուածականութեամբ և լիզի քննադատութեամբ գործուած ոճերն են սպաննութիւնները դժբաղդարար շատ կան, և անոնք կը ցուցնեն մեր յօտի ունակութիւնները, և մեր նկարագրին տղեղութիւնն ու անկուսկը Ամառանուսութիւնը հինն ի վեր Հայուն գլխաւոր յատկանիշը և անոր կործանարար դերը եղած է. անոր երեսն է որ կորսնցուցիք տաւ, տեղ, հայրենիք ամէն ինչ. բայց զինքը, — անխլարանութիւնը — կը պահենք տակաւին:

Ուրիշ ազգեր հարստութիւն ունին, դիմու որական և քաղաքական դերը ունին. հայրենիքի մը, տէրութեան մը տէրն ու տիրականն են, այնքան, պայքարելու այնքան շատ պատճառներ ունենալով մէկտեղ դուռնուրեք մեկը չափ անխիղճ կը գտնուին: Մենք կորսուած և կորստակուած ամբ մը ժողովուրդ ո՛չ մի բան ունինք, ո՛չ հարստութիւն և ո՛չ ոյժ, և չըզպատուած ենք տարրական պէտքերու և ծաւալուն կարիքներու պահանջներով, և մոռնալով այդ ամէնը, մոռնալով մեր անհատական և ազգային շահերը, կը արտուրեք նեղմիտ և մոլի զգացումներ, նախատի, հայհոյել, զրպարտել, դաւել ու մատնել, և այդ ամէնը որպէս թէ ի սեր ազգային գործերու և շահերու, սովորական բանք են մեզի համար: Մեր փորձանքն ու աղէտը մեր արտաւոր հոգեկանութիւնն է, որ կ'արտադրէ անխլարանութեան և ատելութեան թոյնը, և որ կը հիւժժ մեզ, և չ'սպառնայ մեր անհատական և ազգային գոյութեան:

«Գաղափարի ազատութիւն», «Համոզումներու անբարարքելիւթիւթիւն», և դեռ չ'գիտեմ անուշ և փայլուն ինչքան խօսքեր, կը լսենք և կը կարգանք յաճախ և ի տէր անոնց կ'ըլլանք նաև քաւութեան նոխադներ: Տեսէ՛ք որքան դեղին է, սրովի և քարոզի, բայց որչա՛փ դժուար է իւրացնել և ապրիլ:

Մտա օրբու քանի մը թերթերու մէջ համերաշխելու խօսքեր կ'ըլլան, և այդ խօսքերու մէջ նոր և բարի հոգի մը կը նշմարուի, անխառն ուրախութեամբ մը կ'ողջունենք այդ հոգին և յաջողութիւն կը մտղթենք, որովհետև ազգը ամէն բանէ աւելի, և ամէն բանէ վեր միաբանութեան և սիրոյ պէտք ունի:

Միաբանութիւնը դեղին գործ չէ՛. հեղուներ, անձնական նկատումներ, դատաւարականութեան և միջնալայի տարբերութիւն և հազար ու մէկ պատճառներ, մանաւանդ ժառանգական աղբակներ, զմեզ դէպի անշատողականութիւն ու պատակաւոր մտաշնորհներ: Զգացումներու վրայ իշխել և կիրքերը գոյգել շատ դժուարին գործ է:

Հիւանդութիւնը արեան մէջ թափանցած է. անոր հոգեկան է. Գործողութեան բուժուելիք վերք մը չէ՛. տեսական գործանուներ կ'ուզէ: Ուղղութիւնը փոխել, սկզբունքը փոխել, զարթոցական, ընտանական և քրիստոնէական թափու և նոր ու մարտի ոյժեր ներարկել պէտք է: Որպէ՛սզի մարտի արիւնը և սրտի ի հոգին, և անմիաբանութեան անդ, տիրէ եղբայրական համերաշխութիւնը և սէրը: Մեր կարծիքով, այս է միակ ելքը ու այս է միակ միջոցը. պէտք է փորձենք զայն, և թէ ո՛չ առեւտրը, և փնտցող պիտի ըլլայ Հայն ու Հայութիւնը:

Խնայելը մեր պատինն ու կենսը:

Յաման գանգատներն մեր շատ մը մտաւորականները, դատաւարակ, գրագէտ, եկեղեցական ու արուեստագէտ, որ զիրենք չէ գնահատող մեր ազգը, արժանի կերպով և թէ իրենցմէ շատեր անտիկն են մնացել իրենց վերջին օրերուն, տանք բազմոցին վրայ և կամ Ազգ, Հիւանդանոցի մտայն ու լրտած մէկ անկերն: Չեմ կարծիք որ բարոյական և անասական որոշ բարձրութեան մը հասած ոեւէ ազգ, չուզէ յարգել իր այն մտաւորականը՝ որ հայրենիքին նուիրած ծառայութիւններով, եղած ըլլալ իրական տաաջնորդ մը. կը պատանի որ վարձարութիւնն է գնահատում համեմատական չլլան, ցոյց տրուած ծառայութեան, բայց վերջապէս ազգիկ դիւրաւ այլ չեն մտնող իրենց բարբարոսները: Ծառ ճիշդ չէ ժողովուրդի այն խօսքը թէ՛ — գնա՛ մեռել, եկող սիրել:

Մասնաւորապէս մեր ազգի մասին խօսելով, համեմատաբար այնքան քիչ եղած են իր ծոցն զուրկ եղած մտաւորականները, ամէն ասպարէզի վրայ, որ ան կրնամ բնի թէ կրնար չէ մոռցած աննոցմէ և ո՛չ մէկը, և պարագաներու և պայմաններու ներսը սանձանի մէջ՝ ան թէ ի կենդանութեան և թէ յետ մահու, վեր է անոր յիշատակը իր բոլոր արժանատի գաւակներուն: Գործառնարար սակաւ, գանգատը անոնց կողմէ կուգայ, որով, ընդհանրապէս, հետո մնացած են իրենց համար արժանի դիրք մը և համակրանքի գաշա մը պայտնովէ. անմասն և կորով գորկ մասաւորականներ, կը խորհիմ թէ, ինչպէս ամէն երկրի մէջ, մեր մէջ ալ մոռցուած ըլլան: Ընդհանրապէս ծառայակալ, անմուր, համեմատական իրապէս մասաւորականներ, ո՛չ մէկ ատեն լրտել ու մոռցուել են համայնքի, որ հակառակ նոյնիակ շատ անկապտա պայմաններու և փաստականի մէջ գտնուելուն, ճշմարիտ կոչուներն է տարբեր իրական արժանիքներու շարք:

Թողունք պահ մը որ դէպքերը ու անձերը իրենք խօսին և անգամ մըն ալ համոզուել որ նայր երբեք չէ մոռցուել ու պիտի չմոռնայ իր այն մտաւորականները որոնք իրենց անխլարան ու հոյակապ արժանիքներուն տակ համառ ու խոնարհ սիրտ մը պատնելով, լրտեան, յարատուութեան և մեթոսիկ աշխատանքի մէջ սերունդներ գաստիարակեցին և իրենց մարտի նկարագրը զրոշնեցին բոլոր անոնց հոգիին վրայ, որոնք եկան և անցան իրենց գաստիարակի ինքնակն:

Քրօն. Արամա՛մ Տէր Յակոբեան համառ ու գիւղական բանանայի մը գաւակը, մէկն է մեր այն նոցաւորապէս դատաւարականները որոնք այս ազգին կրթական գործին մէջ, հոգ չէ թէ օտար հաստատութեան մէջ զգնեն իրեն, անընդհատ յիսուն տարի, բարիքն, ճշմարիտն ու գեղեցիկն մարտի սերունդը ցանկեցին մեր հին ու նոր սերունդի հոգիներուն մէջ, և որոնք երբեք չէզան, սակայն, յաճախու, մեծամիտ և հարգալի: Ընդհանրապէս, այդպէսով հագուազիւտ հայ դատաւարակներու մէջ մեծանուն Սոկրատի անունը հոգին արեւցաւ միշտ. — ինչ որ գիտեմ սա՛կ, ոչինչ գիտեմ Ուրիշ գիտեմ: Եւ ո՛վ բաւ թաւ թէ նոր Սոկրատեան կամ Սոկրատի ճշմարիտ աշակերտ ու հետեւողներ չկան, նոյն իսկ մեր մէջ: Վկայ՝ մեծանուն և հայրենասէր գնալիքներու նախապատէ՛ր, Տէր Յակոբեան, որուն հոգի մըն էր իր խորհրդաւոր շրջանակի մէջ:

ՎԱՐԴԱՎԱՐ

Երանանք յուսարիկն Արեւիկն երբ սննէ փառալ իր սեղ, և յարգալի, ինտո՛ւն, պիլիքն ձովալիքն, Ո՛վ նայ կոյսէ՛ր հոյակալ, Լուսափնուր արեւնակներ բոցուցէ՛, և ստափներ սպիտակ, Ռոսի՛ Արարն արարեմ, Է՛ն գեղեցիկն արփաւիկ, Օրհնակ էրը, Կասաւ կիւր, — Սիրոյ Ալ-Փրօուրներու ժրտուղ Աստիկն կը ստիկն, Աստափալ փառալիք իր վրան, Պատեմակի մարմարալիք դէպ աննեմն...

Երբ որ արեւոյն երկ կըր գարթիկ, Հիւանդան ո՛վ հարսէ՛ր, Ելէ՛ք իցնի բաղդամաններն ձեր ոսկի թասիկներով, Եօրն ակիւն հայրենի, Եւ փայլիցի հոյս առապիկն իտրդոյն, Եօր սնակ ձովալիքներ...

Ձի այս պայուն բաղդի զգեցող կը բացուի շուրջը ձեր հոգի, — Միհրսիքն իտրուրիկն — Ռոսի՛ն սն Վարդապետի սօնեմն՝ Ձեր երկեմն վրայ վառիք պիլի վարդի գեղազարդ:

Եւ ապէն ձեր սուներն, Վարդիկներ պիլ՛ն ձովալիքն... Յուլիս 1922 Վարդապետի ԿԱՐՄՈՒԹՆԱԿ

Ձի մտ ըրտ յարթոր այն է որ կրնայ թշնամի տապալի ատանց հարուստի: — Իմաստունը կը լսէ, տէչար կը խօսի: — Երկիք չի խօսիք — բայց ժողի կրե՛ք: — Ան որ ուրիշներու հաւատք չուզի, ուրիշներն ալ իրեն վրայ հաւատք չեն ունենար:

— Գաստիար գրուի բայց է ամէն տեսակ տաաջնորդի — ինչպէս գաստարի տուր ամէն տեսակ արձագանգի: — Ինչն ճամբաները մէջա զիւրին են բայիք համար, բայց շատեր կը գազուտ զինները կը նախնորհեն:

գերուն մէջ շատ ճշմարիտ իմաստ մը կայ սակայն, որ ճշմարտեան կը բերուցանել այն մեծ անաստականութիւնը՝ որ իր կրթութիւնը ու դատաւարական կիսազարտ բեղուն գործունէութեան շատ համառ պատեմ ստացաւ, միջազգային շրջանակի մը մէջ: Նոր սերունդը ընդհանրապէս անտի կրթութեան և խարտիկ կրթականութեանց առաջնորդի գիտցող մեր ուսուցիչներուն հետ մեծ սիրով կենդանի պատկեր կրթիք: Տէր Յակոբեան, որ մէկ կողմէ ուսուցչական թափալակի ասպարէզին իրեն պարզեւ ընտրական շատ անոյշ գոհացումներուն ճաշակուտով, ունեցաւ նաև անխառն հանրո՛ր՝ ազգային, վարդակի և բարոյական մարդկերու մէջ ալ ծառայած ըլլալուն: Իր հայրենիքին՝ Պարսիկի անգարը և անմասն մէկ ամուսին մէջ ծնող ու բողոքող Տէր Յակոբեան, ազգային ու օտար մտաւորական բարձր շրջանակներու մէջ արժանապէս կը փառաւորուի, անգամ մըն ալ նստատեղով այն գաղափարը՝ թէ իրական արժանիքներ երբեք ալ մոռցուած չեն:

ԱՐՄԱՆԱՅԻՆ ՎՊԵ

ՌՈՒՍ ԿԱՅՆԵՐԱԿԱՆ ԳԵՐԴԱՍՏԱՆԻ

Ս Պ Ա Ն Դ Ը

ԳՐԵՑ ԿԵՐՈՒՄ ԱՍՓՈՍԵՑ

ՔԱՐԳՄ.

Ինձ կը թուի թէ Քերէնաքի գոյնը դաւանանք մը կը նկատուի: Այսու հանդերձ, անոր հանդէպ միշտ բարեկիրթ վերաբերմունք մը ցոյց տալու առաջ կոչուի Քերէնաքի գրաւուելէ և քննուելէ վերջ, Քերէնաքի վարժարանը բոլորովին փոխուելով, առեկ առք վերաբերում մը ցոյց տալ սկսաւ:

Քոյիլէնաքի կը վկայէ թէ «Քորովիլէն» Զարին անձնակազմը Քերէնաքի գրաւուելէ վերջ, գանձաբեր գործարարներու նախաձեռնութեամբ Քերէնաքի յանձնուց: Այս Քերէնաքի քննութեան ենթարկուելով, որոշ յայտնի եղաւ որ Զարը ունէր դաւանանքական գործարարներէն ընդհանուր դատարարութիւնը:

Ինչ որ մէջ գտնուած է: Զարի կողմէ Զարուհի ուղղուած ծածկագիրը ձեռագիր մը գտնուեցաւ այդ Քերէնաքի մէջ, որուն համար յատկանշական միտք յայնչեցնելէ վերջ, յանդերձան լուծող գոյնը Պարտնախոր Քերէնաքի էր: «Զարը համարձեցնելու ստորագրութեան կատարելով է»:

Անցիկներէն ուսուցիչ կրօն հետեւող կերպով կը պատճէ կոչուի իր օտարացիները: «Քորովիլէն» անունով անուն Քերէնաքի միշտ չըզոյնուող էր ինձ հանդէպ: Օր մը իր չըզոյնուող Քերէնաքի քննութեան ենթարկուելով, որոշ յայտնի եղաւ որ Զարը ունէր դաւանանքական գործարարներէն ընդհանուր դատարարութիւնը:

անակող սկսաւ ուզեցնել շարժել: Վարժարանը որ մի գուցէ կը կտորի, ստորագրուող ձեռքերն անոնց: Քերէնաքի միտք կը սնդեց թէ Գերմանիայի հետ անձայն հասարակական մը կառուցելը եղած ըլլած, իսկ ես ուժեղ-նորին կը մերժելի այդպիսի անբարեաշուտութիւն մը: Այն ատեն է որ Քերէնաքի կը չըզոյնուող և կը յուշուէր:

Քերէնաքի, այս նորը չուր խօսելով, կրէ. «Կոչուի. Կերպասաւոր, Աստուծայ կատարութեան պատճառով անակող գրուելէ վերջ, ինձ համար բարձրակարգ պարտաւորութիւն մը նկատուած էմ կոչուի: Ընտանիքի հանդէպ յարգելի զարգացման իրաւունքով և բարեկարգութեան բոլոր պայմանները և անոնց կենսաբան պայմանները: Այսու հանդերձ, հակառակ այս փոփոխութեան, կրն իրողութիւններ ուր կը հաստատուին թէ Քերէնաքի իրեն յանձնուած պաշտօնը չափազանցուած անանկող վերջին ծայր կիսակամաւ և բնական վերաբերում որ ունեցած է կոչուի: Կերպասաւորի հանդէպ ի մէջ այլոց, հետեւող գեղարք լի ու լի կը հաստատուի այս

իրականութիւնը: Բարձրակարգութեան հետ ունէ անհոգութիւն չունեցող դեռատի աղջիկ մը, Ռիթա Մարկիթի ինքնակամ, որ կոչուի: Կերպասաւոր, ժամանակակից Մեծ Դպրոցի Օրկայի հանգիստ անուն յարգանք մը ունէր, անհոգութեամբ անոնց հետեւած է մինչև աքաբաբայր և նոյն իսկ 1918 Մայիս 30 թուակիր հետեւող նամակը գրած է Էքսպրէսին պարզ կոչուի: «Կենսաբան, Զեր անոնց անթիւ ընդունուելէ, բոլոր իրաւունքները և անանկան սիրով պաշտող Ռիթային ջերմ շնորհակատութիւնները Զեր անոնց անթիւ և թոյլ տալէք անոր հետեւին համարուի մը Քեռի ձեռքը»:

Ռիթա ինանկող թէ Կերպասաւոր Քորովիլէն փոխադրուած է. ինքնաբերաբար անոնց հետեւեցաւ: Ռիթայի նամակը Քորովիլէնի և Քորովիլէնի կողմէ գրաքննութեան ենթարկուելով, պարտնախոր Քերէնաքի անհոգութեամբ Քերէնաքի մը մարտը, անոնց ուղարկութիւնը զարմանալու նամակին տղայական ունին, ան միտակէտ հետեւող հետագիրը զրկեց

Քորովիլէնի Ընդհանուր դատարարին: «Քորովիլէն, ընդհանուր դատարարին, ստիպողական: Անմիջապէս լուծեցէք այս ծածկագիրը անանկան հետ կամ ի ներկայութեան Գործիչ Մարտիկի և Տոմայի: Վերջինիս իրաւունքով Քերէնաքի կը հրամայեմ չըզոյնուող Քորովիլէնը եկող քուր ձեռքը գրուել, պէտք է քննուող անոնց ինքնակամութիւնը, որ անոնց անթիւ եղած է ուր ինքնակամ ըլլալու: Մասնաբարաբար ուղարկութիւնը Երբ Մարկիթի ինքնակամ անանկան աղջիկուն զրայ, զոր անմիջապէս պէտք է ձեռքակալել և իրաւունքով Քերէնաքի ենթարկել: զբաւեցէք զարմար, անցազիրը, բոլոր տարուած և անտարբար Քորովիլէնը: Կերպասաւոր ընտանեկան գործարար Ռիթայի Քերէնաքի գործարարութեան հետեւեցէք և ձեռքակալելու մը անանկան իրաւունքով Քերէնաքի ենթարկուելէ: Ռիթայի հետ չիման մէջ գտնուողներու հետ ալ նոյն կերպով վարուեցէք...»

(Տարուակի)

ՍՊԱՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԿՈՒՆԱՐԻ ՊԵՆՏԻՆ

ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԱՌԻՂ ԵՂԲԱՆ ԶԻՆՏԷ ԵՂԲԱՆ

ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԶԵՆՈՒԳՈՐԾԻ ՊԱՐԳԵԻ Յ. ԽԱՐԱՃԵԱՆ

ՆՈՐ ՊՈՂՈՍԱՅԻՆ ՎՐԱՅ, Հալեկ Օդատու 1 երկուշաբթիէն սկսեալ մասնաւոր դեղչ ամառնային զրեաններու վրայ, որոնք կը ծախուին աման, աս աման զինեալ:

ՋԵՐՄԱԿ ԿՕՇԻԿՆԵՐ, «A L'ANGLE» ՄԱՐԿԱՅԻՆ ՄԱՐԿԱՅԻՆ ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԱՌԻՂ ԵՂԲԱՆ ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԿՈՒՆԱՐԻ ՊԵՆՏԻՆ ԿՈՒՆԱՐԻ ՊԵՆՏԻՆ ԿՈՒՆԱՐԻ ՊԵՆՏԻՆ

ՓՈՒԹՅՈՒՆ ԿՈՒՆԱՐԻ ՊԵՆՏԻՆ

ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԱՌԻՂ ԵՂԲԱՆ ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱԶԱՐԵԹ ՖԵՐՐԵՐՆԵԱՆ ՓԱՍՏԱԲԱՆ ԳԻՍԵՐԻ-ՆԱԿԱՐԻՆ

ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԱՌԻՂ ԵՂԲԱՆ ՎԱՅՆԱՐԱՆԻ ԳՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ